

อุปติสสะ(พระสารีบุตร)และโกณฑัญญะ(พระโมคคัลลานะ)

- ณ กรุงราชคฤห์นี้เอง เด็กหนุ่มสองคน ซึ่งเป็นศิษย์ของนักปราชญ์ผู้มีชื่อเสียงคนหนึ่งชื่อ สญชัย เวลัญจบุตร โดยพระอัสสชิได้แสดงธรรมให้อุปติสสะว่า
"ทุกสิ่งจากเหตุ พระศาสดาทรงแสดงเหตุของสิ่งเหล่านั้น และการดับเหตุของสิ่งเหล่านั้น"

อุปติสสะได้ฟังก็เกิด "ดวงตาเห็นธรรม" จึงกราบลาท่าน แล้วรีบไปบอกข้อความที่ตนได้ฟังมาแก่โกณฑัญญะ โกณฑัญญะได้ฟังก็เกิด "ดวงตาเห็นธรรม"

เด็กหนุ่มสองคนจึงมาขอบวชเป็นสาวกพร้อมกัน และมีชื่อเรียกทางพระศาสนาว่า พระสารีบุตร และ พระโมคคัลลานะ ตามลำดับ

- หลังจากบวชได้ 7 วัน พระโมคคัลลานะได้ไปบำเพ็ญสมาธิอยู่ที่ กัลลวาลมุตตคาม ใกล้เมืองมคธ รู้สึกง่วงเหงาหาวนอน แก้อย่างไรก็ไม่หาย

จนพระพุทเจ้าเสด็จไปตรัสบอกวิธีเอาชนะความง่วงให้ พร้อมประทานโอวาทว่าด้วยความไม่ยึดมั่นถือมั่น ให้ใช้ปัญญาพิจารณาเวทนา

(ความรู้สึ

ก) ทั้งหลายว่า เป็นอนิจจังไม่เที่ยงแท้แน่นอน จบพุทโธวาท พระโมคคัลลานะก็ได้บรรลุเป็นพระอรหันต์

- หลังจากบวชได้ 15 วัน พระสารีบุตรได้ถวายงานพัดพระพุทเจ้า ขณะพระองค์ทรงแสดงธรรมโปรดที่ชนชะปริพาชก (นักบวชไว้เล็บยาว) อยู่ที่ถ้ำสุกรขาตา
เชิงเขาคิณณภูม ทานพัดวีพระพุทเจ้าองค์กลางคิดตามพระโอวาทของพระพุทเจ้าไปด้วย เมื่อจบพระธรรมเทศนา ก็ได้บรรลุเป็นพระอรหันต์

- ทั้งสองท่านได้รับแต่งตั้งจากพระพุทเจ้าให้เป็นพระอัครสาวก โดยพระสารีบุตรเป็นพระอัครสาวกเบื้องขวา มีความเป็นเลิศกว่าผู้อื่นทางปัญญา
และพระโมคคัลลานะเป็นพระอัครสาวกเบื้องซ้าย มีความเป็นเลิศกว่าผู้อื่นทางฤทธิ์มาก